

[Statsministeren]

bebrejde os, at de forudsætninger, hvorunder forårets moderate overenskomster var indgået, ikke stadig er fuldt ud gældende. Og det ville kunne lægge gift for fremtidig løntilbageholdenhed.

Derfor finder jeg regeringens forslag fornuftigt og afbalanceret, også i forhold til landets samlede økonomiske problemer. Ud over at skabe en bedre balance mellem lønudviklingen på arbejdsmarkedet og overførselsindkomsterne tilsigter regeringens forslag også at holde de offentlige udgifter i ro. Når de offentlige udgifter skal holdes i ro, må der også ses på overførselsindkomsterne. Overførslerne udgør faktisk i øjeblikket klart over halvdelen af statens samlede udgifter. Og det er et af de områder i disse år i de offentlige budgetter, som er i stærkest vækst. Der er inden for de sidste syv år sket en fordobling i udgifterne til overførsler. Bare i perioden fra 1987 og til i dag er overførslernes andel af den samlede produktion, altså bruttonationalproduktet, steget fra 16,3 pct. i 1987 til i dag at udgøre 18,8 pct. Hvis andelen i dag skulle have været den samme som i 1987, skulle overførslerne have været 15–20 mia. kr. mindre.

Det er klart, at en så kraftig vækst kan skabe endog meget store problemer for den danske samfundsøkonomi. Ikke alene vil de stigende udgifter til overførsler føre til en forhøjelse af skattetrykket, det vil også have betydelige strukturkonsekvenser på arbejdsmarkedet.

Med det nuværende overførselsniveau er der i dag familier – det er ikke dem alle – for hvem det i dag slet ikke eller kun i ringe grad indebærer økonomisk fordel at gå på arbejdsmarkedet – jeg siger: *økonomisk* fordel – og det finder regeringen ikke er rimeligt. Derfor vil vi se nærmere på sådanne forhold.

Men én ting er altså ganske sikker: problemerne løses ikke ved at lade overførslerne vokse kraftigere end lønindkomsterne.

Der har været talt om, at de besparelser, som regeringens forslag medfører, skulle anvendes til skattelettelser. Det vil jeg gerne ramme en kraftig pæl igennem, for det er jo ikke tilfældet. Derimod er realiteten, at hvis man ikke sætter ind over for udviklingen, opdriften, i overførselsindkomsterne i de kommende år, vil det blive nødvendigt med en forøgelse af skattetrykket. Sådan hænger det sammen.

Jeg tror, de fleste i dag vil være enig med mig i, at det danske skattetryk er for højt. Og derfor

er det jo også inden længe sandhedens time for Folketingets partier. Det skal snart vise sig, om der i Folketinget er reel vilje til at føre en ansvarlig økonomisk politik, som giver mulighed for den nødvendige nedsættelse af skattetrykket.

Endvidere vil jeg også gerne nævne, at de forslag, regeringen har fremsat, ikke stiller overførselsmodtagerne ringere end andre grupper i samfundet. Tværtimod. De vil som allerede antydnet få en stadig kraftigere reallønsfremgang i forhold til lønmodtagerne. Og hvis ikke der kan findes et flertal for et så afbalanceret indgreb, som jo teknisk kan udformes på forskellig vis, er det meget svært at forestille sig, hvordan der senere på året skulle kunne findes plads til de ønskede lettelser i skattetrykket. Én ting er i hvert fald sikkert: det vil ikke blive lettere at sænke skatterne, hvis overførselsindkomsterne ikke bringes under kontrol.

Arbejdsmarkedets parter har med de indgåede overenskomster vist en betydelig grad af ansvarlighed. De har taget hensyn til, hvad landet har råd til. De har taget hensyn til vores konkurrenceevne. Nu mener regeringen, at Folketinget må vise den samme ansvarlighed, så udviklingen i overførselsindkomsterne ikke underminerer den konkurrenceevneforbedring, som ligger i overenskomsterne. Derfor er der sammenhæng med synspunktet om, at det aftalte reallønsfald på arbejdsmarkedet må have konsekvenser for overførselsområdet.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Jeg takker for statsministerens svar. Det er ingen hemmelighed, at SF ikke er enig i statsministerens synspunkter. Jeg går ud fra, at statsministeren ligesom jeg har lyttet til debatten både om forslaget om pensionerne og forslaget om finanslovsændringerne, og at jeg derfor ikke behøver at gentage alle de argumenter, der er fremkommet under den debat. Men jeg bliver alligevel nødt til at kommentere nogle af de ting, statsministeren har sagt.

Det er nemt for Folketinget at vise tilbageholdenhed på andres vegne. Som det også er blevet sagt tidligere i dag, har det ikke været meningen fra lønarbejdside, at det, at man nøjedes med en lille lønstigning ved overenskomstforhandlingerne, skulle komme til at gå